

DE SOCIETAT

(Al dir de la pentinadora)

En el nostre primer número anunciavem ja la proximitat del veraneig de la nostra bona societat.

Després de fèrtils i assidues indagacions, hem pogut averiguar els punts diversos escollits com a «stage» d'istiu, per les nostres famílies més distingides.

Aquí van:

Família de S.nll.h. — Culera-sur-Mer.

» » F.g.s — San Miquel-les-Bains.

» » S.rr. — Llansà (Côte d'Azur).

» » M.n.g.l — » »

» » C.mpt. — Culera (*solo los domingos*)

» » X.r.. — Perelada i Cadaqués.

» de C.s. de M. — Rosas (aigua, gas, i electricitat).

En Pequito. — Figueres.

Família de Ll.v.r.s — Llansà (Côte d'Azur).

Pare Ll.v.r.s — Fondejat a Rosas (o sigui a la fonda).

Família de S.l.r — A Cadaqués en «Ford».

» » C.m.t — A inaugurar una altra caseta de bany a Llansà (Côte d'Azur).

» » B.sch — *Chi lo sd!*

NOSALTRES. — Als banys de la Barceloneta.

ZZZ

Per un conducte tant secret com és la trompa d'Eustaqui, ens hem enterat d'una cosa que segurament mourà gran enrenou entre la femenina joventut aristocràtica, que aspira a un ràpid final de solteria.

En Venturita, el simpàtic Emperador del carrer Nou, el mestre en «gai farmàcia» es vol casar. Així ho deia l'altre dia al senyor Pepet, en sèria confidència, darrera un munt de bolados purgants.

—Senyor Pepet, m'haig de casar.

—I bé! no serà tant! Probi el Fosfo-Glico-Kola que prepara el papà Domènech, i ja veurà com dintre vuit dies no serà res.

—Ho dic sèriament, senyor Pepet; un cop de cap s'imposa.

—Però què diu sant cristià! Vostè que té una majordona que el cuida tant bé, a vostè que no li falta res, vostè es vol llençar a la vida marital?

—Si senyor, es així. Sápiga que Sant Baldiri m'ho va dir per la festa.

Un dels dies que a la funció de la tarda me l'estava contemplant, se m'aparegué entre un núvol d'encens diguent-me:

Si vols fer com es de dret,
un bon viure i un bon fi,
Ventura escoltem a mi:
deixa d'el senyó Pepet.
Creu-me, comensa a cercar
una dona per muller;
Ventura, prou de solter!
Ventura, t'has de casar.

—I are diguim vosté, prossegui el distingit farmacéutic, si no haig d'obeir al Sant del carrer.

—No hi ha més remei, exclamà el senyor Pepet. I una llàgrima li caigué dins el morter, on hi debatia agitadament una untura per curar tota mena de dolors *por rebeldes que sean*.

Al tanto doncs, i ull viu, damisel·les aspirants.

LLUIS TAFANER.

SPORTIVES

(amb música de «La Tempestad»
i «La Corte de Faraón».)

Telégrames verídics i sensacionals, rebuts per T. S. F. i enviats pel nostre gran Broubufat quan l'excursió a Mallorca.

«Vapor «Mallorca» Port de Barcelona.—Coro de jugadors i acompanyants:

Porque porque temblart
Si el cielo está sin nubes
Y azul está la mart.
Porque porque temblart
Si vamos a Mallorca
Y vamos a ganart.

(De La Tempestad)

S'ennuvola.

BROUBUFAT.

«Vapor «Mallorca» alta mar.—Coro de jugadors i acompanyants:

Ayl bal ayl bal!
Ay Babilonio que mareol
Ayl bu, ayl bu,
¡Ay buque por tu balanceol

(De «La Corte de Faraón»)

Revolució general d'estòmacs, i formidable moviment «rotatiu».

Sembla talment el «Café del Siglo», un dijous a la tarda: *Aboquen* per aquí, *aboquen* per allí. El coro d'acompanyants és admirable. Tothom es troba apoiat a la barana de coberta, com si miresin passar la professó. Però lo que tiren, no és precisament ginesta.

Un mariner que és castellà m'ha fet un xisto. Jo em trobava com els altres i feia com tots per no ésser menys. Se m'acosta i em diu:

—*En que te pareces tú a unas ligas?*

—*No sé—li he respost entre dos hipo.*

—*Pués, en que «gomitas».*

Se m'ha estroncat de cop.

BROUBUFAT.